

= Πάκοζατής· τζιότις β<ε>βεωνο· τα άνοθεν· με δέλιμα· τις πρεσβιτέ-
ρας μου — — —

= τζιάνες· κεφαλάς· μάρτιρας· τα άνοθεν· μίν ιξερβρον·τας γραματα·
εγραφα

εγο Ηάκοζατής δια λογου του — — —

- 35 =κόνζαντης ψαρας με τήνμ ανα του Ξεργου κηβερνοῦν το παρον
κ(αι) μίν εχοντ(ας) γραματα εγραφα Ηαλιανος τζανετις και μαρτιρο =
Ξέφανος ιέρεϋς άρόνις έγραφα κ(αι) μαρτιρό ὡς άνοθεν:—

74 (φ. 46r [53])

Νέμηση περιουσίας ανιόντος

1749, Φεβρουαρίου 13

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ παπα-Μανόλη Ἀρώ-
νη ὁ Στέφανος Μιζάκης θέλει νὰ παραχωρήσῃ περιουσιακὰ στοιχεῖα στὸ γιό του
Μανόλη, ἐπειδὴ πῆγε στὴν ξενιτεῖα καὶ ἐδούλεψε καὶ βοήθησε τοὺς γονεῖς του.
Τοῦ μεταβιβάζει σπίτι καὶ πράματα («τὸ συκογυράκι νοτινὰ τοῦ Ἀγίου Κωσταντί-
νου, περγάρδι στὰ βορνὰ ποὺ ἔχουν μὲ τὸ Μουστάκη, περβόλι στὴ Βίγλα, καύκα-
ρο στὸν Ἀνεματιανό, κριβίτσικα καὶ ὀρνιθοκούμασο»). Τοῦ δίνει πρόσδετα περι-
ουσιακὰ στοιχεῖα στὶς 16 Μαρτίου τοῦ 1754.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1749 — Φεβρουαρίῳ — 13—
= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας ὁ κύρ Στέφανος Μιζάκης κ(αι)
λέγει δεληματικὸς πὼς θέλει
νὰ κυβερνήσῃ τὸν υἱό ντου τὸ Μανόλη, ἐπειδὴ κ(αι) ἐπῆγεν στὴν ξενιτεῖα
κ(αι) ἐδούλευσεν κ(αι) ἐβοήθησεν
τοὺς γονεῖς σου. Τοῦ δίνουν τὴν εὐχή ντως κ(αι) τὰ σπίτια ποὺ ἔχει τοῦ
Γεώργη τοῦ υἱοῦ ντου γραμμένα εἰς στὸ προι—
5 κοσύμφωνό του, ἂν κάμη καθὼς διαλαβάνει τὸ προικοσύμφωνο νὰ κτίσουν
σπίτι νὰ πάρῃ ὁ Μανόλης, εἰδὲ νὰ
παίρῃ τὰ μισὰ σπίτια· ὁμοίως κ(αι) τὸ μιτάτο, τὸ συκογυράκι ποὺ ἔχουν
στὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνο νοτινὰ τὴν
πάρτη ντως νὰ εἶναι τοῦ Μανόλη· ἕτερο περγάρδι ἐκεῖ βορνὰ ποὺ ἔχουν
μὲ τὸ Μουστάκη κ(αι) αὐτὸ ἡ πάρτη ντως
τοῦ Μανόλη· κ(αι) στὴ Βίγλα τὸ περβόλι ἡ πάρτη ντως, γῆς-δέδρα, ἐδικό
ντου. Στὸν Ἀνεματιανὸ τὸ καύκαρο ποὺ ἔχου
μὲ τὸ Γεώργη Σταμάτη Σαβέρα ἡ πάρτη ντως ἐδικό του· κ(αι) τὸ ἀμπελά-
κι στοῦ Κρητικοπούλη ἐδι—

- κό ντου· κ(αἰ) τοῦ Βυζῆ τὸ ἀμπέλι ἢ πάρτη ντως ἐδικό ντου μὲ τοῦτο: νὰ
τὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι ὅλα τὰ
ἄνωθεν ἕως ποὺ ζοῦν κ(αἰ) ἀποβιώνοντάς στως ἐδικά ντου μὲ τὴν εὐχή
ντως. Κ(αἰ) τὸ παντοτινὸ χωράφι ποὺ ἔχου
στὶς Βάρες, γῆς-δέδρα, ἀποβιώνοντας οἱ γονέοι νὰ τό ἔχουν ὁ Μανόλης μὲ
τὸ Γεώργη· κ(αἰ) τὰ κριδίτσικα ποὺ
βαστοῦν στὴν ἐξουσία ντως κ(αἰ) αὐτὰ τοῦ Μανόλη ἀποβιώντάς στως· τὰ
δὲ λοιπά ντως πράγματα καθὼς δια-
λαβάνει τὸ προικοσύμφωνο τοῦ Γεώργη. Ταῦτα κ(αἰ) τὴν εὐχή ντως, μὴν
ἠμπορώντας τινὰς νὰ τὸν ἐνοχ-
- 15 λήσῃ κ(αἰ) διὰ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν. Ἀκόμῃ λέγει ὁ ἄνωθεν κύρ Στέφα-
νος στὰ 1754 Μαρτίῳ 16 κ(αἰ) βεβαι-
ώνει τὸ ἄνωθεν γράμμα ὅ,τι γράφει τοῦ υἱοῦ ντου τοῦ Μανόλη νὰ εἶναι ἐδι-
κά ντου. Ἀκόμῃ στὴ Ζημιὰ τὰ χωράφια ἀπὸ
κάθε τρία τὸ ἓνα ἐδικό ντου, ἐπειδὴ κ(αἰ) εἶχεν τ(ῆ)ς Φραγγούλας ἓνα
μερτικὸν γραμμένο. Στὸ Δίστομο τὸ περβόλι
ἀγορὰ
κ(αἰ) παντίκι νὰ εἶναι τοῦ Μανόλη μὲ τοῦτο: νὰ δώνη τῶν γονέων τὴν ἐμισὴ
νιτρά<δα> ἕως ποὺ ζοῦν κ(αἰ) ἀπο-
βιώνοντάς στως ἐδικό ντου – τὸ καύκαρο στὰ Πετρόνια πού ἔκαμεν τὸ μι-
τάτο ὁ Μανόλης, ἐπειδὴ κ(αἰ) δὲν τοῦ ἐβοή-
- 20 θησεν ὁ Γεώργης στὸ μιτάτο κατὰ τὸ χαρτί ντου, νὰ εἶναι μοναχικό ντου
τοῦ Μανόλη. Κ(αἰ) τὸ καύκαρο ποὺ εἶναι
στοῦ Γεώργη τὸ μιτάτο ἢ πάρτη ντως μοναχικό ντου τοῦ Γεώργη – κ(αἰ) τὸ
ἀμπέλι στοῦ Χωματᾶ ἀπὸ ὅλον τὸ μισὸ ἐδι-
κό ντου – Ἀκόμῃ τοῦ δώνει τὰ κάτω παλαιόσπιτα ποὺ εἶχεν <ποὺ εἶχεν>
πουρκισμένα τ(ῆ)ς μακαρίτισσας τ(ῆ)ς κό-
ρης στοῦ
τῆς Ἑρήνης. Κ(αἰ) ἂ τὰ πάνω σπίτια ποὺ ἔχει γραμμένα τοῦ Γεώργη, ἃ δὲν
βοηθήσῃ τοῦ Μανόλη, ὡς καθὼς τοῦ γράφει
στὸ προικοσύμφωνό ντου, νὰ παίρνη ὁ Μανόλης τὴν ἐμισὴ αὐλὴ κ(αἰ) τὰ
δύο μαερειὰ μὲ τοῦτο: νὰ ἀνοίξῃ τοῦ ἀπάνω
- 25 μαερειοῦ τὴν πόρτα ἀπὸ κεῖ ποὺ ἔχουν τ' ὀρνιθοκούμασο – Ἀπὸ ὅλα τὰ
ἄνωθεν πράγματα λέγει νὰ τρῶνε τὴν
ἐμισὴ νιτράδα ἕως ποὺ ζοῦν οἱ γονέοι ντου κ(αἰ) ἀποβιώνοντάς στως νὰ τὰ
ἔχῃ μὲ τὴν εὐχή ντως μὴν ἠμπορώντας

τινάς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχῃ εἰρηνικὰ κ(αὶ) ἀτάραχα. Κ(αὶ) ἂν
 κανένα παιδὶ ἤθελε γυρεύσει νὰ τὸν
 πειράξῃ, νὰ ἔχῃ τὴν κατάρρα ντου κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ μένῃ σταθερόν,
 βέβαιον κ(αὶ) ἀχάλαστον. Κ(αὶ) εἰς θε-
 βαίωσιν προσκαλεῖ κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ
 ἐξῆς:—

- 30 = *Ἡλιαν(ος)· τζανετης· μαρτηρω ὡς ανωθεν*
 = *Ἡα μανολις αρονις μαρτι<ρο> ος ανοθεν*
Σέφανος ιερεύς ἀρόνις εγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

75 (φ. 46v)

Συμπληρωματικὴ πράξις πωλήσεως
 χωραφιοῦ (ἐκτίμηση τῆς ἀξίας του)

1749, Μαρτίου 5

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Νικόλα Βάβουλα κ(αὶ) Βασίλῃ Γρατσία ὁ
 κύρ Πέρος Κατερίνης πούλησε μιὰ πάρτη χωράφι στὴν πατελούρα τοῦ Καλαντοῦ
 γιὰ 5 γρόσια στὸν Ἰωάννη Ἀντωνίου Βρούτση χωρὶς ἀποκοπή. Τώρα ὀρίζουν τὸν
 γραφέα ὡς ἀποκοπτὴ καὶ ἀποφασίζεται νὰ δώσῃ ἀκόμα ὁ Ἰωάννης στὸν Πέρο
 ἄλλα 3 γρόσια καὶ 90 ἄσπρα.

- 1 = *Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1750 – Μαρτίω – 5–*
 = *Τὴν σήμερον φαίνονται ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων*
ὁ κύρ Πέρος Κατερίνης
κ(αὶ) κύρ Ἰωάννης Ἀντωνίου Βρούτση κ(αὶ) εἶχεν ὁ κύρ Πέρος μιὰ πάρτη
χωράφι στὴν Πατελούρα τοῦ Κα-
λαντοῦ· εἶχε ντου τοῦ Ἰωάννη πουλημένο μὲ τὴν γυνή ντου μίαν πάρτη
κ(αὶ) μετέπειτα μὲ χρόνους τοῦ ἐπού–
 5 *λησεν τὴν ἄλλη πάρτη ἐκεῖ σιμὰ κ(αὶ) ἔγινεν γραφὴ τελεία εἰς τὲς πράξεις*
μας καθὼς ἐσυνιβά–
σθησα ἀναμεταξύ ντως κ(αὶ) ἤδωσέ ντου γρόσια πέντε. Τώρα ἐσηκώθη ὁ
Πέρος κ(αὶ) ἤκαμε παρά–
πονο πὼς τὸ ἤπηρε δίχως ἀποκοπή, οἱ ὁποῖες κ(αὶ) οἱ δύο μερίδες ὁ που-
λητὴς κ(αὶ) ἀγοραστής, Πέ–
ρος κ(αὶ) Ἰωάννης, ἔστερξαν κ(αὶ) ἔβαλαν ἐμένα τὸ γραφέα κ(αὶ) ἐτίμη-
σά το κ(αὶ) ἡῦρα πὼς νὰ τοῦ δώ–
σῃ ἀκόμα ἕτερα γρόσια τρία κ(αὶ) ἄσπρα ἐνενήντα, τὰ ὁποῖα τὰ λαβάνει
ἔμπροσθέν μας

